

[Kristen Amby.]

me til Enighed. Det er ikke saa enkelt og ligetil; det drejer sig ikke om at give nogle rovgridske Aktionærer noget mere, for de rovgridske Aktionærer vælger skam den anden Vej, at udvide Selskaberne, hvilket Selskabernes Ledelse Gang paa Gang stritter imod, men ikke altid har Magt til at hindre. Derfor er der Grund nok til fordomsfrit at overveje det, og jeg tror, det rigtige vil være at gaa over til Princippet i det svenske System, der ogsaa har en Udbyttebegrænsning, men hvor Udbyttet staar i Forhold til Egenkapitalen og ikke i Forhold til noget i den Forbindelse saa irrelevant som den oprindelige, nominelle Kapital.

Aksel Larsen:

Jeg kan slutte mig til min Forgænger paa Talerstolen i saa Henseende, at jeg mener, at en mere grundig Behandling af denne Sag, end det er muligt at gennemføre med den korte Frist, der er levnet os, kunde være ønskelig; og jeg henstiller derfor til rette vedkommende at overveje, om man ikke kan finde Udvej til at sikre, at Rigsdagen virkelig grundigt kommer til at behandle Spørgsmaalet om Udbyttebegrænsning og alt, hvad der hører sammen med dette. Det er ikke klarat med, at man Aar efter Aar forlænger den Lov, vi første Gang fik i 1940, og som vi dengang fremstillede som Verdens ottende Underværk, men om hvilken jeg maa sige, at jeg ikke kan se, den har haft stor praktisk Betydning.

Hvad det konkrete i det foreliggende Lovforslag angaar, er det svært for mig at blive begejstret for Ændringer, der ikke er særlig betydningsfulde, men som under alle Omstændigheder muliggør, at der pumpes flere Penge ud til Aktionæerne i visse Selskaber, end det hidtil har været muligt. Og naar jeg nu tænker paa de mange Taler, vi har hørt af Regeringsmedlemmer om, at man skal nedsætte Forbruget og forhindre, at der kommer for mange ledige Penge ud imellem Folk, kan jeg ikke andet end synes, det er paafaldende, at naar det drejer sig om Aktionærer og den Slags, har Regeringen ganske andre Synspunkter end, naar det drejer sig om Smaafolk her i Landet. Derfor ser vi os ikke i Stand til at stille os velvilligt over for den Ændring, der er foreslaaet her under Nr. 2 til § 1, og vi henstiller, at man, selv om en grundig Behandling af hele Problemet om Udbytte-

begrænsning ikke bliver mulig paa den Tid, der er levnet os, i hvert Fald tager en kort Udvalgsbehandling og taler om disse og maaske ogsaa andre Spørgsmaal. I øvrigt er det jo meget morsomt, dette med, at man faar Lov til under alle Omstændigheder at betale et Aarsudbytte, der svarer til indtil 4 pCt. af Selskabets Egenkapital under visse Forudsætninger. Det finder det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er saa aldeles udmærket, og dér kan jeg ikke følge ham. Det, der er Sagen, er, at Udbyttebegrænsningen foruden andre Ting bevirker, at det, der her kaldes Selskabets Egenkapital, vokser; saa faar Aktionæerne Pengene alligevel, og saa bliver det i Virkeligheden ikke en Udbyttebegrænsning. Naar man har en Lov om Udbyttebegrænsning, saa beskedent som den er affattet, er det meningsløst at gennemhulle Princippet ved at sige, at de Penge, der paa den Maade er tvangsopsparet, skal der gives Udbytte af, og det er det, man siger i Ændringen her.

Jeg vil i øvrigt sige om hele Problemet Udbyttebegrænsning, at det forekommer mig, at det Loft, man har lagt over, er noget elastisk. Det drejer sig om en Gennemsnitsudbytteprocent for de tre sidste før 1. September 1939 afsluttede Regnskabsaar. Jeg siger, som det er sagt af andre Ordførere: Hvad saa med de Selskaber, der er startet, efter at vi har faaet Udbyttebegrænsning? Men samtidig bliver det i visse Henseender en Favorisering af Aktionæerne i Selskaber, der netop i de tre Aar gav et relativt højt Udbytte, og jeg kan aldeles ikke se, at man egentlig træffer nogen rimelig Afgørelse ved at vælge de tre Aar i Stedet for at lægge et fastere Loft over Udbyttet. Der er ogsaa Spørgsmaalet om Friaktierne, som har været berørt. Der er, saa vidt jeg kan se, intet som helst i Vejen for, at man kan komme uden om hele Loven simpelt hen ved at give Friaktier eller udvandre Aktiekapitalen ved at give Aktionæerne nye Aktier til en billig Kurs. Saa fik man klarat Problemet, og man faar i Penge udbetalt det samme, som Selskabet ellers vilde have udbetalt, men man holder sig til Lovens Ordlyd. Det er Spørgsmaal, som man i hvert Fald kan overveje, selv i den korte Tid, der er levnet os, og jeg henstiller, at det bliver gjort.

I selve Udbyttebegrænsningsloven savner jeg en Bestemmelse. Jeg taler ikke om selve Lovens Principper, men om Detaljerne i den Lov, vi her i Realiteten med en